

Beyaz Tövbe

Dünyanın yüzüne çektim bir perde
Doğruyu aradım düştüğüm yerde
Çiçekler dermandır varsa her derde
Secdede hayat var yoktur inkârım

Kardelen misali karı delmişim
Karanlık kuyudan çıkıp gelmişim
Hakikat nurunda esen yelmişim
Manolya ışığı olsun vakarım

Nilüfer takıldı vuslat dalına
Aldanmam cihanın yalan malına
Sığındım Rabbimin eşsiz yoluna
Nergisler içinde paye takarım

Orkide benzeri vakur ve derin
Müjdesi duyulur dinle seherin
İzi silinmekte eski kederin
Yasemin şavkıyla gitti efkârım

Lâlegülü yerde bekler huşuyla
Gönül kuşum uçsun şimdi coşkuyla
Uzağım şafakta şükür uykuyla
Lâleye tutunup göğsü çıkarım

Akzambak dökülsün ömür tasına
Gardenya son versin yürek yasına
Şakayık fısıldar can aynasına
Ortanca rengiyle arza bakarım

Hasekiküpesi kulağım çekti
Müge sabretmeyi zihnime ekti
Süsenin sükûtu sinemde tekti
Nasuh bir tövbeden sanma bıkarım

Fulya zarafeti şifa gözüme
Hidayet güneşi vursun yüzüme
Beyazlık bürünsün her bir sözüme
Ak bir sayfa ile nefsi yıkarım

Siyah bir mürekkep damlarken dilden
Kurtardım ruhumu o batıl hâlden
Anemon şuuru tutsun bu elden
Nurdan limanlara doğru akarım

Seğmenoğlu der ki bitsin savaşım
Papatya tacını giysin şu başım
Beyaz bir kefendir son arkadaşım
Çiğdemler şahittir budur kararım